

[Lowzow.]

Begrundelse.

De hidtil fulgte procedureregler på dette område er så komplicerede, at en ændring i retning af administrativ forenkling må forekomme påkrævet.

I udlejningsejendomme i de regulerede områder skal man således ansøge om erhvervstilladelse i boligministeriet, teknisk forvaltning, kontoret for midlertidig lejelov, kommunalbestyrelsen og huslejenævnet.

En så kompliceret ansøgningsprocedure må synes urimelig.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (16. juli 1973):

Ved etablering af erhverv i en ejendom, som hidtil har været anvendt til beboelse, kan der blive tale om at søge tilladelser efter flere love, f. eks. bygningslovgivningen, byplanlovgivningen og lejelovgivningen. Administrationen af disse love er, i hvert fald i de større kommuner, henlagt til forskellige forvaltningsgrene.

Det er klart, at det bør være så enkelt som muligt for borgerne at få behandlet spørgsmål om overgang til at drive liberale erhverv i en udlejningsejendom, men at så mange forskellige lovgivningsområder kan berøres, er udtryk for en række meget forskelligartede hensyn, som skal tages i betragtning ved meddelelse af tilladelser.

De enkelte lovbestemmelser tilgodeser hver sine hensyn, og de oplysninger, der skal til i de forskellige henseender, er ikke de samme. Det er på denne baggrund, den gældende praksis på dette område må ses, herunder at der ofte kræves særskilte ansøgninger om tilladelse efter de forskellige love.

Administrationen af de forhold, der her er tale om, er — bortset fra spørgsmålet om eventuel lejeforhøjelse ved overgang til liberalt erhverv — i første række et kommunalt anliggende, og administrationens tilrettelæggelse må ske hos kommunalbestyrelserne inden for kommunallovgivningens rammer for den kommunale forvaltning.

Det spørgsmål, der er rejst, er navnlig et kommunalt problem, men jeg er enig i, at administrationen også på dette område bør søges forenklet i det omfang, det er muligt, og jeg har derfor bedt den arbejdsgruppe, der er nedsat i boligministeriet med repræ-

sentanter bl. a. for de kommunale organisationer med henblik på at undgå dobbelt administration inden for boligministeriets område, om også at undersøge problemerne om en mulig forenkling af proceduren i forbindelse med etablering af liberale erhverv i udlejningsejendomme.

Af *Ellen Strange Petersen* til undervisningsministeren (6. juli 1973):

„Med hvilken lovhjælp fortsætter udbygningen af Roskilde Universitetscenter?“ (Spn. nr. 287).

Begrundelse.

I lov om Københavns Universitets placering og universitetscentre af 4. juni 1970 hedder det i § 1, stk. 2, 3 og 4:

„Der oprettes snarest et universitetscenter ved Roskilde.

Af den ved lov nr. 209 af 31. maj 1968 om universiteternes udbygning fastlagte bevillingsramme på 1250 mill. kr. kan anvendes et beløb på indtil 25 mill. kr. til forberedende arbejder i forbindelse med Roskildecენტrets etablering i tiden indtil 1. april 1973.

De økonomiske rammer for Roskildecენტrets opbygning fastlægges ved lov.“

I bemærkningerne til lovforslaget blev det understreget, at de 25 mill. kr. skal kunne anvendes i tiden indtil 1. april 1973, og derefter hed det: „Man agter inden dette tidspunkt at fremsætte lovforslag om de økonomiske rammer for Roskildecენტrets udbygning.“

Et sådant lovforslag er imidlertid ikke fremsat, men alligevel fortsætter udbygningen af Roskildecენტret, uden at folketinget har haft mulighed for at tage stilling til, hvordan centret skal fungere, og de økonomiske konsekvenser på længere sigt. Man er således efter min opfattelse gået videre, end loven af 4. juni 1970 hjemler adgang til, og man har fortsat udbygningen efter den dato, der er fastsat i denne lov. Denne opfattelse understøttes af bemærkningerne til loven, hvori det bl. a. hedder, at de 25 mill. kr. „skal dække udgifterne ved byggemodning og opførelse af de første midlertidige bygninger og ved planlægningen af centrets opbygning såvel uddannelses- som byg-